

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Udrag fra Med et broget Blad

Citation: Drachmann, Holger: "Samlede poetiske Skrifter", i Drachmann, Holger: *Samlede poetiske Skrifter*, 1906-1909, s. 469. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-drachmann08tom-shoot-idm139873597674256/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede poetiske Skrifter

Et Ocean af vellyd-dæmpet Kummer,
Et Hav af Fjernhed, som min Sjæl fortryller ...

O grib mig — røv mig med — Du Rytmemønt,
Mens i mit Intets Bodsdragt jeg mig hyljer!

Med et broget Blad.

Saa' Du det Blad, som Blæstens Haand afrev,
Som daled ned blandt andre gule Blade,
Som funkled kort i Solen, og saa drev
Bort for sin Rest af Liv et Steds at lade;
Som blev til — ja hvem véd til hvad — til Muld,
Til Støv, til Luft; thi ingenting forsvinder:
Saa Du det Blad? Dets sidste Glimt af Guld
Opfylder mig med Livets gjaldne Minder.

At spire, vokse ud, at dø — at glemmes,
Det er det skabtes Lov; men af *den* Lov,
Som mange finder haard, jeg ikke skræmmes;
Hver af os er et Blad i Livets Skov,
En Evighed der er, men for det *Hele!*
Vi kan ej haabe, Du saa lidt som jeg,
At tælles med som noget stort; ak nej,
Vi er kun Værkets bitte, bitte Dele.

Vi tør ej se paa dem og ængstlig grunde
Paa disse Ord: *hvorfra? hvorhen? hvorfor?*
Er ikke *hele* Livets Ære vor,
Saa længe vore Tanker fødes sunde?
Naar de, som har undfanget os i Gaar,
Naar de i Dag skal lægges under Mulde,
Saa læger Livet os Skilsmisens Saar:
Thi vi, som fødtes, atter føde skulle.

Vi har den spæde, sarte Spires Tid,
Det friske Vaargrønts Tid og Sornrens Tider;
Vi hører som en Kildes Rislen blid,
Hvis Bølgetoner gennem Hjertet glider:
Det hører aldrig op, har ej begyndt,
Det risler Dage, Nætter, tidligt, silde
Før den, som gennem Livet har sig skyndt,
Før den, som aller sindigst gik og stille.